
Indhold i filmene

”Velkommen til mit hjem”

Velkommen til mit hjem: Flygtningebørn ude i verden – Del 1

På besøg hos Charity og John i Kalobeyei-lejren i Kenya

- Hjem: Sigurd og Snapper snakker om, hvad et hjem er, og om man bliver flygtning ved at flytte i et nyt hus i Danmark.
  - At være flygtning:
    - Hvert 3. sekund er der et menneske i verden, der må flygte. Lige nu er der 22,5 millioner flygtninge i verden, hvoraf halvdelen af dem er børn.
    - Topper sender en videohilsen til Sigurd og Snapper. Han har besøgt Charity og John, som begge er flygtninge. De fortæller om, hvordan det er at miste sit hjem og finde et nyt hjem. Topper spørger Charity og John, hvorfor de var nødt til at flygte fra deres hjem i Sydsudan og hvad der skete under rejsen.
    - Charity er en pige på 10 fra Sydsudan. Hun kommer fra en landsby, der ligger næsten 500 km. fra Kalobeyei-lejren. Hun kom til flygtningelejren for et år siden med sin søster. Charity fortæller med gråd i stemmen, hvordan hun og sin familie var nødt til at flygte pga. borgerkrig i hendes landsby, hvor soldater skød og dræbte mange mennesker. Under flugten mistede Charity kontakten til sin mor og sine tre andre søskende. Hun ved ikke, hvor de er, eller om de er i live. Hun savner sin mor meget. Charity er derfor nu alene med sin søster, som heldigvis er voksen og kan hjælpe hende. Det tog søstrene en måned at komme fra deres landsby til Kalobeyei-lejren. Under flugten var Charity meget bange for at miste sit liv, eftersom soldater skød efter dem.
  - Hvem hjælper flygtninge: Snapper spørger Sigurd om, hvem der hjælper flygtninge. Sigurd fortæller, at næsten alle verdens lande er blevet enige om at hjælpe flygtninge. Danmark og mange andre lande giver derfor penge til hjælpeorganisationer som Røde Kors og Folkekirkens Nødhjælp, der hjælper flygtninge i deres hjemlande eller i en flygtningelejr.
  - Flygtningelejr: Topper fortæller, hvad en flygtningelejr er. Det er et sted, hvor mennesker på flugt kan være i sikkerhed og bo, indtil det er sikkert for dem at tage tilbage til deres eget land. I en flygtningelejr bor der mennesker, som har været nødt til at flygte pga. krig, naturkatastrofer, tørke, oversvømmelse eller forfølgelse i deres eget land.
-

- Ankomst til flygtningelejren: Topper finder ud af, hvad der skete, da Charity kom i sikkerhed i Kalobeyei-flygtningelejren. Først kom hun og sin søster til et modtagelsescenter. Her skulle de svare på en masse spørgsmål for at finde ud af, om de var flygtninge. I to uger boede Charity og sin søster på dette center, indtil de blev anerkendt som flygtninge. Herefter fik søstrene lov til at bo i Kalobeyei-lejren, hvor de fik deres eget hus og dermed et midlertidigt hjem.
- Livet i en flygtningelejr: Topper spørger Charity om, hvordan hun har det med at bo i Kalobeyei-flygtningelejren. Hun savner sit gamle hjem, sin familie, sine venner og sin skole og mest af alt sin mor. Men hun er glad for, at hun nu kan bo et sted, hvor hun føler sig tryk og i sikkerhed. Hun er også glad for, at hun kan gå i skole i flygtningelejren.
- Kalobeyei og Kakuma lejrene: Flygtningelejre i Nordkenya. Der bor 185.000 mennesker i lejrene samlet. Flygtningene kommer fra 18 forskellige lande i Afrika.

Velkommen til mit hjem: Flygtningebørn ude i verden – Del 2

På besøg hos Charity og John i Kalobeyei-lejren i Kenya

- Skolegang: Snapper spørger Sigurd om, hvorfor flygtninge skal gå i skole i flygtningelejren. Sigurd fortæller, at fordi nogle af flygtningebørnene skal være i flygtningelejren i flere år, bliver de nødt til at gå i skole for at lære at læse og skrive.
- Usikkerhed om fremtid: Sigurd siger, at noget af det svære ved at være flygtning er, at man ikke ved, hvor længe man skal bo i en flygtningelejr og man ikke ved, om man nogensinde kan komme hjem igen. Nogle flygtninge bor i flygtningelejre i 10 eller 20 år, inden de kan komme hjem igen. Derfor er de nødt til at gå i skole, få venner og have et liv i lejren.
- Livet i en flygtningelejr: Topper besøger John i Kalobeyei-lejren for at undersøge, hvordan det er at bo og leve i en flygtningelejr. John viser Topper, hvor han køber mad og hvor man går på toilettet i lejren. John viser også sin skole, hospitalet og hvordan han spiller fodbold med sine venner i lejren.
- John er 9 år og kommer fra Sydsudan. Han flygtede, fordi der kom soldater til hans landsby. Soldaterne skød og dræbte hans far og mange andre mennesker i byen. John, sin mor og sine tre søskende var derfor nødt til at flygte ud i skoven, hvor de gemte sig fra soldaterne. Efter fem dage uden mad og vand lykkedes det John og hans familie at slippe væk fra soldaterne, og efter en måneds rejse kom de i sikkerhed i Kalobeyei-lejren. Da John kom til lejren, var han meget syg, så lægerne frygtede, at han ville dø.

- Hygiejne: Topper fortæller, at det er vigtigt at have en god hygiejne i lejren, for at sikre at folk ikke bliver syge, når man bor så mange sammen. Derfor er det vigtigt at vaske hænderne godt med sæbe.
- Skolegang: John viser Topper sin skole og fortæller, at de er 100 elever i sin klasse.
- Hospitaler: I lejren er der også hospitaler. De er vigtige, for folk kan let blive syge på grund af varmen, eller hvis man har glemt at vaske fingre. Topper ser en lille dreng være på hospitalet og få vand sprøjtet ind i hånden, fordi han er dehydreret.
- Mad i en flygtningelejr:
  - Topper tager med John på markedet, hvor de køber olie, sæbe og salt.
  - Topper spørger, hvordan Johns familie får råd til mad. John fortæller, at flygtningene får 85 kr. pr person om måneden til mad og alt, hvad de skal bruge. Alt i Kalobeyi-lejren er ret dyrt, så pengene rækker ikke langt. Derfor har familien en køkkenhave, hvor de kan gro grøntsager.
  - Topper spiser sammen med John og hans familie. De spiser majsgrød og grøntsager fra deres køkkenhave. Kød er for dyrt
- Fritid: I fritiden spiller John fodbold med sine venner og Charity danser.
- Solcellelampe: Topper besøger Charity om aftenen. Kl. 18 bliver det helt mørkt. Charity har derfor fået en solcellelampe, så hun kan lave lektier om aftenen. Solcellelampen gør også, at det er lyst i Charitys hjem og ikke koldt og mørkt. Lyset gør, at Topper føler sig lidt mere tryk.
- Forskellen på en rigtig by og en flygtningelejr: Snapper synes, at flygtningelejren ligner en rigtig by, fordi der er en skole, et hospital og en fodboldklub. Sigurd fortæller dog, at det ikke er som en rigtig by, da flygtningene er gæster i et andet land.
- Midlertidigt hjem og gæst i andet land: Sigurd fortæller, at flygtningene er gæster i Kenya. Flygtningene ved derfor ikke, hvor lang tid de må blive i landet og de kan ikke rejse frit rundt. Det er ikke deres eget land, deres egne marker eller deres eget hus. Flygtningene ville egentlig hellere bo i deres eget land. I flygtningelejren er flygtningene afhængige af at modtage hjælp fra andre lande og hjælpeorganisationer.
- Savn: Topper spørger Charity, hvad hun tænker på, når hun ligger og skal sove om natten. Charity siger, at hun tænker på, hvor hendes mor er, og om hun nogensinde vil vende tilbage til sin landsby.

- Drømme om fremtiden: Charity fortæller Topper, at hun gerne vil være lærer. Derfor er hun glad for at gå i skole og lære at læse og skrive.
- Sikkerhed: Charity er glad for, at hun er i sikkerhed i Kalobeyei-lejren og at der ikke er soldater, der skyder. Fordi hun er i sikkerhed, behøver hun ikke at være bange hele tiden.
- Hjem: Topper tager hjem igen til Danmark. Efter at have besøgt flygtningelejren og Charity og John, kan Topper nu forstå, hvor forfærdeligt det må være at flygte fra sit hus, sit hjem, sin skole og sine venner, og ikke vide, hvornår man kommer hjem igen.
- Flygtning i Danmark: Topper vil, når han kommer hjem, tage ud og besøge et flygtningebarn i Danmark for at finde ud af, hvordan det er at være flygtning i et land med en hel anden kultur og et helt andet sprog.
- Hjælp til flygtninge: Hjemme i Danmark er Snapper glad for at verden hjælper flygtninge, for tænk hvis Charity og John skulle klare sig selv. Snapper tænker på, hvordan hun selv kan hjælpe en flygtningefamilie. Sigurd og Snapper beslutter sig for at købe en solcellelampe, så en familie kan få lys om aftenen.

Velkommen til mit hjem: Flygtningebørn i Danmark – Del 1

På besøg hos Mohanad i Nykøbing Mors i Danmark

- At flygte til Danmark: Snapper fortæller Sigurd, at der kommer en ny pige i sin klasse, som hedder Sanna. Sanna er fra Syrien og er flygtet, fordi der er krig i sit eget land. Snapper tænker over, hvordan det må være at flygte fra sit eget land og komme til Danmark. Sigurd kommer i tanke om, at Topper har sagt, at han vil undersøge, hvordan det er at være flygtning og komme til Danmark.
- Topper besøger Mohanad i Nykøbing Mors. Mohanad fortæller, hvordan det er at være flygtet fra Syrien og nu bo i Danmark
- Mohanad er 9 år gammel og er flygtet fra Syrien med sin familie; sin mor, far, lillesøster og storebror. Mohanad har boet i Danmark i tre år. Mohanad og sin familie var på flugt i mere end tre år, før de kom til Danmark.
- Krig i Syrien: Topper spørger Mohanad, hvordan han er kommet til Danmark. Mohanad fortæller, at der var krig i Syrien. Det betød, at hver gang de skulle ud og købe ind, var der nogen, der skød efter dem og hver nat kunne de høre bomber, der sprang. Mohanad var meget bange og havde svært ved at sove. Derfor blev de nødt til at flygte.

- Bomber: Snapper og Sigurd snakker om, hvad de ville gøre, hvis der var bomber i Danmark.
- Flugten: Mohanads familie var i tvivl om de skulle flygte, men eftersom bomberne kom tættere på, valgte de at flygte. De tog ingenting med, da de troede, at de snart ville vende tilbage. Først boede de rundt omkring i Syrien hos familie, men det var stadig farligt. Derefter flygtede de til Tyrkiet, hvilket heller ikke var et godt sted at være. Mohanads far ville gerne have familien til Sverige, hvor han havde boet tidligere. Derfor valgte familien at flygte mod Europa. Først skulle familien flygte til Algeriet, hvorefter de tog til Libyen, hvor menneskesmuglerne var, som skulle smugle dem over Middelhavet. Familien betalte mange penge for at komme til Libyen og de var hele tiden bange på rejsen.
  - Rejse over Middelhavet: Familien sejlede i en alt for lille båd med alt for mange mennesker. Mohanads familie var meget bange og havde søsyge. De frygtede, at de skulle drukne. Sejlturen tog næsten en hel dag. Båden blev stoppet af et italiensk krigsskib, der sejlede alle flygtningene ind til land. På land kom alle flygtningene i busser og blev fordelt ud til forskellige flygtningecentre i Italien.
- Flugten i Europa: Familien ønskede stadig at komme til Sverige, så de betalte nogle menneskesmuglere til at få dem op igennem Europa til Sverige. Da familien skulle skifte tog til Sverige på Københavns Hovedbanegård, blev de stoppet af politiet. Derfor var de nødt til at søge asyl i Danmark. Familien kom til Center Sandholm, hvor de skulle bo, mens det blev undersøgt, om de virkelig var flygtninge og kunne blive i Danmark.
- Menneskesmugling: Mohanad fortæller, at hans familie blev nødt til at betale alle deres penge til menneskesmuglere for at komme til Europa og Danmark. Tilbage i huset fortæller Sigurd Snapper om, hvordan nogle mennesker lever af andres ulykke ved at smugle mennesker. Flygtninge kan være nødt til at bruge en menneskesmugler, hvis de gerne vil til et bestemt land uden at blive opdaget. Hvis man bliver opdaget i et land, betyder det nemlig, at man skal søge om asyl i det land og bliver nødt til at blive der.
- Ankomst til Danmark: Topper tager ned til den dansk-tyske grænse og fortæller, at en grænse er en usynlig streg mellem lande, der afgør, hvilket land man er i. Som flygtning må man ikke bare bo i Danmark. Man skal gå hen til politiet og søge asyl for at få lov til at bo i Danmark.
- Politiet: På politistationen afleverer en flygtning sin ansøgning om asyl og bliver spurgt om, hvem man er, hvor man kommer fra osv. Så får man taget et billede og sit fingeraftryk.

- Center Sandholm: Mens det undersøges, om man er flygtning og kan få lov til at blive i Danmark, bor flygtningene i lejr. Topper besøger Center Sandholm, som er et af disse centre, hvor asylansøgere bor, mens de venter på svar. I Center Sandholm møder Topper Anders fra Røde Kors, der hjælper flygtninge på centeret. Anders fortæller, hvordan det er at være flygtning og komme til Center Sandholm.
  - Først bliver man registreret og får et adgangskort for at man kan få mad, få et værelse og komme ind og ud af centeret. Topper får lavet et adgangskort.
  - Derefter skal man som flygtning til et sundhedstjek. Topper møder sundhedsplejersken Jytte, som tjekker hans mund, hjerte og lunger. Sundhedstjekket er nødvendigt for at tjekke at man er rask, og at man ikke har en sygdom, som man kan smitte andre med i Danmark.
  - Anders viser Topper hans nye værelse på Center Sandholm. På værelset er der bamses, tandbørste, tøj, sko og hvad Topper ellers har brug for. Det får flygtninge på centret, fordi mange har ingenting, når de kommer til Danmark.
- Ankomst til Nykøbing Mors: Endelig kommer Mohanad og sin familie til Nykøbing Mors og får et hjem i byen. Topper spørger, hvordan det var for Mohanad endelig at få et fast sted at bo efter så mange år på flugt. Mohanad fortæller, at han blev rolig, fordi han ikke længere skulle flytte rundt, men gerne måtte blive i Danmark.
- Mohanads gamle hjem: Mohanad viser en film af familiens gamle hjem i Syrien, der er helt ødelagt.

Velkommen til mit hjem: Flygtningebørn i Danmark – Del 2

På besøg hos Mohanad i Nykøbing Mors i Danmark

- Genopbygning af et land: Sigurd og Snapper snakker om videoen, der viser Mohanads hjem i Syrien, der er helt ødelagt. De snakker om, at det må tage mange år at bygge et helt land op igen efter en krig eller en naturkatastrofe. Ikke alle har haft mulighed for at flygte. Nogle har været nødt til at blive boende midt i krigen.
- Flygtning i Danmark: Snapper spørger, hvordan flygtninge får penge til tøj og mad, hvis de har brugt alle deres penge på at komme til Danmark. Sigurd fortæller, at flygtninge modtager penge i Danmark for at de kan klare sig, men det dækker kun det mest nødvendige. Det betyder, at Mohanad ikke har helt så meget legetøj.
- Mohanads hverdag: Topper bor en dag ved Mohanad for at undersøge, hvordan det er for ham som flygtning at bo i Danmark og at få et nyt hjem i et andet land.
  - Morgenmad: Til morgenmad ved Mohanad er der coco pops, feta, fladbrød og krydderier. Topper synes, det er sjovt at

prøve at spise fladbrød med ost og krydderier til morgenmad.

- Mens Mohanad og hans bror er i skole, er hans mor og far i sprogskole. De er ved at lære dansk, for at de kan få et arbejde eller en uddannelse.
  - Skole: Mohanad har gået i skole i snart tre år i Nykøbing Mors. Først gik han seks måneder i en sprogklasse for at lære dansk. Derefter kom han i en almindelig 0. klasse. Topper tænker på, hvor nervøs han selv var første skoledag, da han skulle starte i skolen. Derfor tænker Topper, at det måtte være endnu sværere for Mohanad første skoledag, fordi han slet ikke kunne dansk. Topper spørger Mohanad om hans første skoledag. Mohanad siger, at det var mærkeligt, da han ikke forstod så meget dansk. Det var svært at lære dansk i starten, men nu synes Mohanad ikke, at dansk er så svært. Mohanad kan godt lide at gå i skole. Billedkunst er hans yndlingsfag. Derudover kan han godt lide at være sammen med sine venner i skolen.
  - Legeaftaler og venner: Efter skole skal Mohanad og Topper hjem til Filip for at lege med LEGO. Det var svært for Mohanad at få venner, mens han og sin familie var på flugt. I Danmark har Mohanad fået mange nye venner. Han og sin familie skulle dog lige lære at lave en legeaftale, for at han kunne lege med sine venner. Mohanad var vant til, at man bare kunne gå ud på gaden for at lege.
  - Snapper kan ikke forstå, at det er svært at lave en legeaftale. Sigurd fortæller dog, at det må være svært at lave en legeaftale, hvis man ikke kan snakke dansk.
  - Efter skole: Efter at have leget hjemme hos Filip, tager Mohanad hjem. Der laver de lektier, spiller FIFA og ser Ninjago inden de skal i seng.
  - Topper tænker over, hvordan Mohanads liv på mange måder er som hans eget liv, men på andre måder er helt anderledes.
- Mohanad er glad for, at han ikke er på flugt længere, ikke længere skal være bange for bomber og at han nu har et hjem og en almindelig hverdag med venner og skole. Mohanad savner dog sin farfar, sin ven og sit hus i Syrien. Han vil både gerne bo i Syrien og i Danmark, fordi han har venner og familie i begge lande.
  - Hjem: Efter at have besøgt Charity, John og Mohanad, har Topper tænkt over, hvad et hjem er.
    - For Topper er et hjem det sted, hvor man bor og hvor ens familie er.
    - For Mohanad er et hjem, hvor man er tryk og ikke behøver at være bange hele tiden. Tryk og sikkerhed var også vigtigt for Charity og John.
    - Efter at have set den sidste videohilsen fra Topper, begynder Snapper at kramme og kysse sit hjem, fordi hun er så glad

for, at hun har et hjem, hvor hun ikke skal være bange for bomber eller soldater. Snapper føler sig meget heldig og er glad for at Mohanad bor i Danmark, så han også kan være tryk og sikker.

- Hvordan tager man imod en ny i klassen: Sigurd og Snapper snakker om, hvad Snapper kan gøre for, at Sanna kan føle sig velkommen i klassen. Snapper beslutter sig for at tegne en tegning til hende. Snapper vil også hjælpe hende med at lære dansk og at forstå alle de ting, der kan være svært at forstå, når man kommer som flygtning til Danmark som f.eks. fødselsdagsfester, legeaftaler og dansk mad.